

Vũ Thành An và những câu chuyện của 10 bài Không Tên

Cát Linh, phóng viên RFA
2015.09.27

Nhạc sĩ Vũ Thành An

Screen-cap/youtube

Vũ Thành An và những câu chuyện của 10 bài Không Tên

Sau 40 năm kể từ năm 1975, người yêu nhạc Việt Nam đã phải chia tay với rất nhiều những ca khúc một thời làm say mê trái tim của họ. Trong đó, có những bài Không Tên và những bản nhạc nổi tiếng khác của nhạc sĩ Vũ Thành An.

Thế rồi Tháng Bảy vừa qua, sau một thời gian khá dài, người yêu nhạc của ông đã có thể ngồi lắng nghe trực tiếp những ca khúc mình yêu thích trong một không gian thật, khi Cục Nghệ Thuật Biểu diễn cấp phép cho phổ biến 10 bài Không Tên và một số tác phẩm khác của ông như: Em đến thăm anh đêm 30, Đêm say, Đồi đá vàng...

Viết lên cuộc đời mình bằng những bản nhạc Không Tên

Chắc chắn, người hạnh phúc nhất, chính là tác giả. Hãy nghe Vũ Thành An bày tỏ niềm vui của mình và kể lại kỷ niệm của những bài Không Tên trong cuộc trò chuyện cùng Cát Linh:

Tôi rất hân hạnh được biết rằng những bài hát của mình được các bạn trẻ bên đây yêu mến, thì mình vui chứ. Mình vui vì những gì mình làm mấy chục năm mà bây giờ các bạn trẻ sau này còn yêu thích nó. Là một người sáng tác thì tôi rất vui và hân hạnh có thêm số bạn mới.
- Vũ Thành An

“Trong thời gian vừa qua, tôi rất hân hạnh được biết rằng những bài hát của mình được các bạn trẻ bên đây yêu mến, thì mình vui chứ. Mình vui vì những gì mình làm mấy chục năm mà bây giờ các bạn trẻ sau này còn yêu thích nó. Là một người sáng tác thì tôi rất vui và hân hạnh có thêm số bạn mới. Và biết đâu rằng những bài hát đó đã sống được 50 năm rồi thì tôi hy vọng rằng nó sẽ sống thêm ít lâu nữa trong lòng người mến mộ mình.”

Có ai đó đã ví von rằng, cuộc đời là những chuyến xe, đưa ta đi qua những miền đồng bằng êm ả, hay đồi núi, đèo cao gập ghềnh. Còn Vũ Thành An, thì ông viết lên cuộc đời mình bằng những bản nhạc Không Tên. Những bài hát này được ra đời vốn dĩ không theo trình tự

Tin, bài liên quan

>> **ÂM NHẠC CUỐI TUẦN**

Người nhạc sĩ xưa và sáng tác của ngày nay

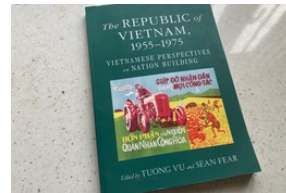
Thái Thanh, hơn nửa thế kỷ 'khóc cười theo mệnh nước nổi trôi'

Nguyễn Tất Nhiên: 'Thà như giọt mưa'

Mùa thu của Đặng Thế Phong qua lời của danh ca Tâm Vấn

Vũ Khanh, tiếng hát của tình yêu và niềm tin

Bài được đọc nhiều nhất >> RFA

1. GS Vũ Tường: VNCH chỉ thua về quân sự nhưng "thắng hầu hết" các lĩnh vực khác
2. Vụ Nguyễn Phương Hằng: Luật sư nói chính quyền "hành sự hoá quan hệ dân sự"
3. Những hình ảnh cuối cùng của Đường Văn Thái trước khi mất tích tại Thái Lan
4. Cha của nạn nhân chết bất minh trong đồn công an bị bắt do đòi hỏi làm rõ vụ việc
5. Văn học Việt Nam Cộng Hòa: 20 năm "chối sáng" và "huy hoàng"

Tuy là ‘không tên’ nhưng hầu như mỗi một bài hát đều “ghi tên” với 1 cuộc tình. Những cuộc tình mà giờ đây, sau bao nhiêu năm nhìn lại, ông nhìn nhận là nhờ những cuộc tình không trọn vẹn, nhờ cuộc sống gia đình không yên vui cho nên ông mới sáng tác được những Tình Ca cho đời thưởng thức.

Vũ Thành An tham gia các hoạt động văn nghệ và sáng tác từ năm 1960, khi còn là chàng học sinh lớp Dự bị trường Nguyễn Trãi. Bài Không tên số 2 và số 8 đã ra đời trong khoảng thời gian này.

“Lòng người như lá úa, trong cơn mưa chiều

Nhiều cơn gió cuốn, xoay xoay trong hồn

Và cơn đau này vẫn còn đấy

Chiều về không buông nắng, cho mây âm thầm

Một mình trong chiều vắng, nhớ đôi môi mềm

Ngày nào ân cần trao thân...” (Bài không tên số 2)

Ông cho rằng mình là người không có duyên với thi cử, có lẽ giống như Tú Xương ngày xưa. Ngược lại, gia tài âm nhạc của ông thì cho thấy khả năng sáng tác trong con người ông là thiên phú.

Với tâm hồn lãng mạn và sự nhạy cảm của người nghệ sĩ, những cuộc tình đến trong đời ông, cho dù là những rung động thoáng qua hoặc đó là tình yêu ngắn ngủi không thành nhưng đều thường để lại trong ông sự khắc khoải, theo thời gian dài mới nguôi ngoai.

“Tình vui theo gió mây trôi

Ý sầu mưa xuống đời

Lệ rơi lấp mấy tuổi tôi

Mấy tuổi xa người

Ngày thân tiên em bước lên ngôi

Đã nghe son vàng tả tơi

Trăm mình trong hương đốt hơi bay

Mong tìm ra phút sum vầy...” (Tình khúc thứ nhất)

Một ca khúc để kỷ niệm cuộc gặp gỡ

Vào cuối năm đó, 1964, bài Tình khúc thứ nhất, nhạc của Vũ Thành An, lời của nhà thơ Nguyễn Đình Toàn được chính nhà thơ hát lần đầu tiên trên Đài Phát thanh Sài Gòn và được sự tán thưởng nồng nhiệt của thính giả bấy giờ.

Nhạc sĩ Vũ Thành An. Courtesy photo.

Ca khúc được ông sáng tác theo lời yêu cầu của một người mà giờ đây ông xin được tạm gọi là người bạn thân. Người con gái này biết ông có khả năng sáng tác nên muốn ông viết một ca khúc để kỷ niệm cuộc gặp gỡ của hai người:

“Một buổi khi tôi đi chơi từ Vũng Tàu về, buổi chiều ngồi trên xe đò về tôi nhìn thấy nắng chiều rất đẹp. Tự nhiên melody của Tình khúc thứ nhất nổi lên trong đầu. Tôi về đã viết melody đó xuống và lời đầu tiên là ‘Bài ca anh hứa cho em bấy lâu nay vẫn còn dang dở’. Hồi đó tôi làm việc tại đài phát thanh, có quen nhà thơ Nguyễn Đình Toàn, tôi có khoe melody đó với anh Toàn. Đương nhiên những lời ngu ngơ của tôi thì không hay. Anh có nói là để anh phổ thơ vào.”

*“Nhớ em nhiều nhưng chẳng nói
Nói ra nhiều cũng vậy thôi
Ôi đớn đau đã nhiều rồi
Một lời thêm càng buồn thêm
Còn hứa gì?...” (bài Không tên cuối cùng)*

Năm 1965 mình đặt câu hỏi cho sự chọn lựa của người bạn của mình,
‘Con đường em đi đó, đúng hay sao em?’. Có thể là đúng mà cũng có
thể là không đúng.
- Vũ Thành An

“Bài Không tên cuối cùng” không có nghĩa là bài hát được sáng tác cuối cùng trong tập nhạc. Mà đó là nốt lặng cuối cùng trong khung nhạc ông dành cho cuộc tình của mình, cho một kỷ niệm khôn nguôi đến nhiều năm sau. Cho đến năm 1991, khi đến trại tỵ nạn Batawan ở Phi Luật Tân, niềm đau nguôi ngoai, ông viết lời nhạc thứ hai dành riêng cho người một thuở:

“Năm 1965 mình đặt câu hỏi cho sự chọn lựa của người bạn của mình, ‘Con đường em đi đó, đúng hay sao em?’. Có thể là đúng mà cũng có thể là không đúng. Đến 25 năm sau khi mà tôi viết lại, viết thêm 1 lời nữa, tức là 1991 thì tôi viết lại là ‘Con đường em đi đó, đúng đấy em ơi.’ Quả thật là như vậy, bởi vì cô đã chọn lựa đúng. Trong suốt hai mươi mấy năm, trong khi tôi phải ở tù 10 năm thì cô sống tự do trong thế giới tự do. Nhìn về khía cạnh đó thì cô ấy đã đúng. Nếu cô ấy chọn lựa mình thì đương nhiên cô ấy sẽ ở trong sự đau khổ. Lúc đó cô ấy chọn con đường đó là rất đúng vì con đường đó đã đưa cô đi đến tương lai hạnh phúc và bình yên.”

Người ta đến với nhạc của Vũ Thành An không chỉ vì những ca từ da diết chuyện chở tình yêu nồng nàn nhưng không có kết thúc viên mãn, mà còn vì những câu hát mang hình ảnh triết lý trong cuộc sống như “Triệu người quen có mấy người thân. Khi lia trần có mấy người đưa”
Hay đó là sự thấu hiểu cái mất và cái có được trong cuộc đời:

*“...Có một lần mất mát mới thương người đơn độc
Có oằn mình đớn đau mới hiểu được tình yêu
Qua dầm để mưa tuyết mới vui ngày nắng về
Có một đời khóc than mới hiểu đời đá vàng...” (Đời đá vàng)*

Năm 31 tuổi, ông loay hoay trong lần mò và leo mãi vẫn không qua được vách sấu. Cho đến 19 năm sau, khi đặt chân đến xứ người, thì ông mới nhận ra rằng để thấu hiểu được Đời đá vàng phải cần đến cả một đời khóc than. Ca khúc Đời đá vàng, còn được ông gọi là Bài Không tên số 40.

Vẫn còn nhiều lắm những câu chuyện chưa được kể phía sau mười bài Không tên ấy. Nhưng mỗi một người khi nghe tình khúc của ông, sẽ có riêng một câu chuyện cho mình, một câu chuyện không tên trong muôn vàn câu chuyện trong đời.

Nội dung	Ngôn ngữ	Nghe	Liên kết	Liên hệ
Trang chính	普通话	Schedule	Youtube	Địa chỉ
Tin tức	粵語	Frequencies	Facebook	Radio Free Asia
Thời Sự	英語	Podcasts	Twitter	2025 M Street NW
Bình luận	မြန်မာ	Xem	Instagram	Suite 300
Chuyên mục	한국어	Chương trình Podcast	Vượt tường lửa	Washington, DC
Video	हिन्दी	Tranh biếm họa	Gửi tin cho chúng tôi	20036 USA
Tranh biếm họa	বাংলা	Đăng ký	VỀ RFA	Điện thoại
	தமிழ்	RSS News Feeds	Sứ mệnh	1 (202) 530-4900
	සිංහල	Email Alerts	Nguyên tắc sử dụng	Email
	ئۇيغۇر		Quyền riêng tư	vietweb@rfa.org
			Trợ giúp	

